

ха си; виждте сираци баща си; виждте заблѣдени наставника си; изнемошѣли лѣкара; виждте грѣшници спасителя; виждте Христѣ, мжжѣ и жени, и познайте цара нашего; радѣса царю, не Иудескый нз Христѣанскый, Божественный спасителю на нашыты дѣши; вѣчный женише на черквата ни. Ты нѣмашь видз, и зракъ челоуѣчески, нз ный на тѣи лице сѣдимз, цѣлѣвалмы вжжата на рѣцѣтѣ ти, които нж сж исцѣлили; презрѣнз, нараненз, окрѣвавенз нека е нашытз царь; освѣнь тебе дрѣгыго не знаѣмз, сѣ челоуѣкз.“ Нз не, сѣ Бѣгз; познавамы тѣ за челоуѣка, когато глѣдамы твоити страсти; познавамы тѣ за Бога, когато глѣдамы благодѣаніето ти, челоуѣкз кѣпно и Бѣгз, зацѣото страдашь, и спасавашь. Нз стига, молимз тѣ до тѣка. Милостивз за себеси, Господи, не дѣй страда дрѣго повѣче, стига и задминѣва за спасеніето ни, колкото крѣвь си изліалз до сега. Исусе мой, дѣше на дѣшата ми, за да тѣ не оставѣж да трѣгнешь, ако вѣше възможно, скрылз тѣ выхз внѣтрѣ въз сѣрдцето си. Нз үви! тѣжко ми! то е цѣло осквернено отз грѣхз, и страхз ма е, че ты пречистѣатз вмѣсто да стоишь въз нечистото ми сѣрдце по-добрѣ предпочиташь да стоишь на крѣста; и иди на крѣста, гдѣто азз тѣ послѣдвамз сз сзлыты си, и сз словото си.

И наистина крѣстна е смъртьта, въз коато го е осѣдилз Пилатз; „предадѣ ѣгѣ и мз да распнѣтсѣ.“ И тѣи сз страшны възклицаніѣ, сз голѣмы радости, сз безброино множество народз го грабнѣватз отз Пилатова преторз Иудеити; и войниты мѣ натоварватз на рамената наказателното крѣстно дѣрво; прекарватз го презз Иерусалимскыты үлици; и отѣгченз отз тѣжестьта, үтрѣденз отз трѣдѣтз, испотенз по лицето, и обтѣнжалз въз крѣви по сичкото тѣло, го възвоздатз отз горѣ на Голгота. Напоаватз изсѣхнжлыты мѣ үста сз отцѣтз, и зѣчка. Нз зацѣото тѣрдѣ малко животз былз останжалз въз оныѣ многострадалны үды, пребжрѣватз да довършатз по-скоро беззаконното дѣло. Сѣзблачатз го насилственно, хѣврѣлатз го на земаата, простыратз го отз горѣ на крѣста, приковаватз първо деснжтѣ, послѣ лѣвжтѣ рѣкж, и дѣѣтѣ ноги (крака), и най-сетнѣ сз безброины гласове, придрѣжени сз толко дрѣгы хѣденіѣ, издигнѣватз го високо, и закрѣпаватз крѣста на Лѣвното наречено мѣсто, Тѣи не стига; нз въз сѣщото време распжватз и двама разбойника, единѣ отз десна, а дрѣгыѣ отз лѣва страна, за да сѣ приложи при крайната мѣка, и